השותפים של 007: תמונת מחזור

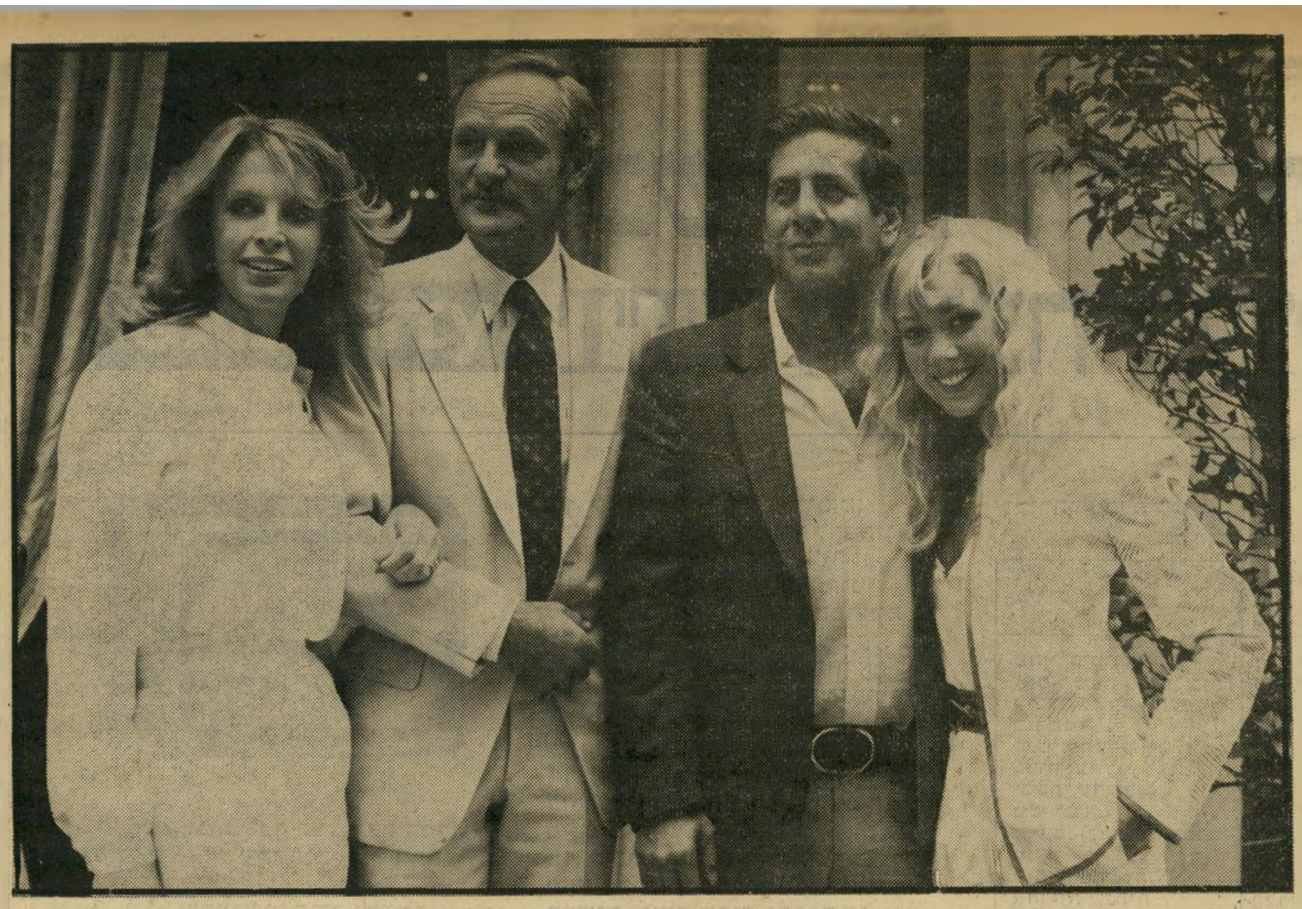

חיים טופול, ג'וליאן קלוברר, קאסאנדרה האריס ולין־הולי ג'הנסון בהגיעם לאירוע הגדול ביותר באנגליה — לבד מחתונתם הקרובה של הנסיך צ'ארלס וליידי דיאנה ספנסר — הצגת־הבכורה של לעיניך בלבד; הפרק השנים־עשר בסידרת הרפתקותיו של ג'יימס בונד, הסוכן המורשה להרוג. האורחים שהגיעו לבכורה המלכותית לא נפלו בזהרם מאלה שיגיעו לחתונה המלכותית, והכנסות הקופה של היום הראשון נרשמו באותיות זהב: 14,998 אלף לירות שטרלינג (לעומת 11,503 אלף לירות שטרלינג ביומו הראשון של מונרייקר), ומדובר, כמובן, ביום הצגות אחד בבית־קולנוע אחד בלונדון — אודיאון, שבכיכר־לסטר. כמובן שידו של בונד זה עדיין נטוייה. בינתיים הכחישה תחנת טלוויזיה פיראטית, המשדרת להולאנד, כי שידרה את הסרט בלי זכויות, וטענה, שבסך־הכל הקרינה תקציר.

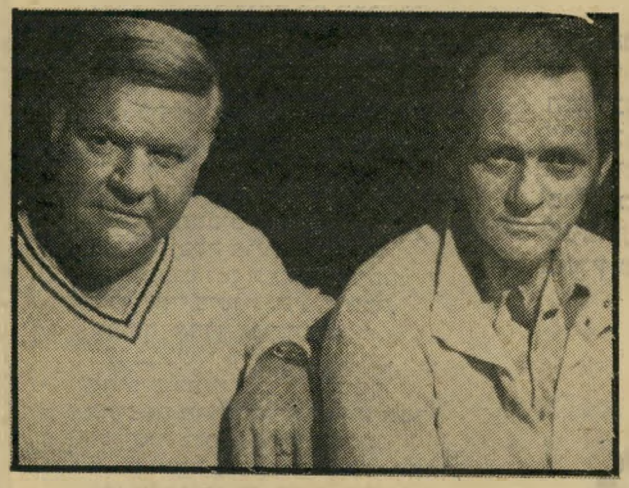

בינג קרוסבי: „חג מולד שחור"

דונאלד שפרד ורוברט סלאצר, הנראים בתמונה למעלה, החליטו להפוך את חג המולד הלבן, שירו המפורסם ביותר של בינג קרוסבי, לחג־מולד שחור, לפחות לגבי אותם מיליונים הזוכרים את אליל־הזמר האמריקאי כסמל היושר והחביבות; איש מישפחה למופת, אב נפלא, ידיד נאמן לכל החבורה, החל מפראנק סינאטרה וכלה בדין מארטין, ואדם שאיש לא אמר עליו מילה לגנותו.

ארבע שנים לאחר מותו של בינג, המכונה „דרבינגל" (בגיל 74), הוציאו שפרד וסלאצר לאור ביאוגרפיה בשם בינג קרוסבי — האדם החלול, ובה הם קובעים, כי מי שהיה בחייו מוקף הערצה לאופיו הנעלה לא היה אלא מעמיד פנים מומחה, שהתחזה לנאור. מאחורי החזות המושלגת הסתתרה נשמה אפלה, „שתיין מזדעזע ורודף־שמלות, בעל אכזרי ואב אנוכי, שאי־אפשר לסמוך עליו, לא כל שכן — אדם חסר כל אתיקה מיקצועית."

השניים טוענים כי הגיעו למסקנות אלה אחרי שהחליטו, לפני שנתיים, להנציח את דמותו של „אמן מבריק", מוכשר וכאריזמטי," וגילו לתדהמתם, תוך כדי תחקירים, כי האמת שונה לחלוטין. אחת מן התגליות הפחות מחמיאות שבספר נוגעת ליחסיו של בינג עם אשתו הראשונה, דיקסי לי (הנראית איתו בימי האושר המשותפים בתמונה מימין). לדיקסי היה נשוא במשך 22 שנים, אבל לדעת מחברי הספר היתה היא אסירתו ולא אשתו: היא ויתרה על קאריירה מבטיחה של שחקנית, כדי להיות אשתו, וגילתה לתדהמתה שהוא חוזר הביתה שתוי לפנות בוקר, או שאינו חוזר בכלל. כשהתחננה אליו שיניח לה לחזור לעבודה, איים להתאבד. היא ויתרה, הוא עזב אותה, אך סירב להתגרש ממנה. בכל פעם שילדה את אחד מבניהם היה הוא על מיגרש הגולף, ושם נשאר, גם כשהיא גססה מממחלת־הסרטן.

מחברי הספר טוענים כי מעלליו של בינג קרוסבי לא פורסמו מעולם, בגלל גודל ההשפעה שהיתה לו בחוגים המיקצועיים של עולם־השעשועים, בגלל האינטליגנציה שלו ובגלל הדיסקרטיות שלו... גם היום, אחרי מותו, פוחדים חבריו לפצות פה, אולי בגלל שמם."